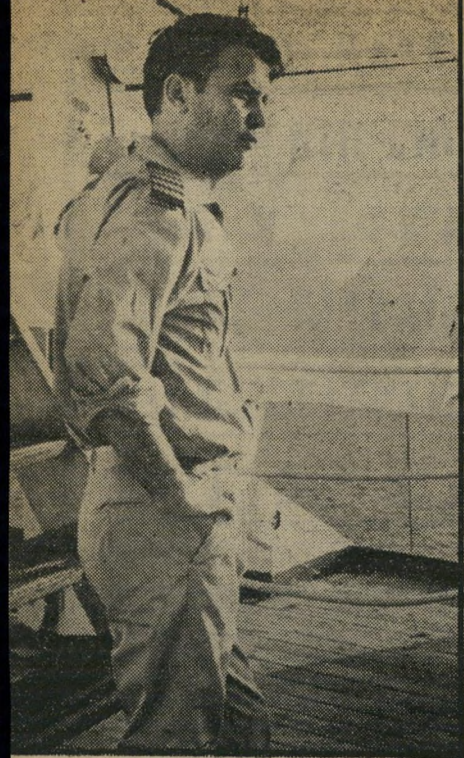

רבי-חובל מיכה לב מכר את חלקו באוניית המיבחן

טען משרד התחבורה. עתה מסתבר כי הוא מכר

אותו לחברה ואדווצית הנמצאת בבעלותו הבילעדית

התרתית הנפילה

רבי-חובל לב בעלות אחת

אולם כאשר נודע כי האונייה שתחליף במשימה את הוואלנטינה פי היא האולימפוס, נדהמו כל הקשורים לנושא. בעת שפוצץ העולם הזה את פרשת ואלנטינה פי, צויין אז במפורש כי מיכה לב שייכת גם האונייה אולימפוס. קשה היה להאמין כי אחרי השערורייה הגדולה של הוואלנטינה פי, לא טרח איש לוודא אם גם האולימפוס שייכת לבעלים ישראלים, כפי שטען אז העולם הזה.

בעיקבות התמיהות מיהרו אנשי משרד התחבורה להסביר — הן לציבור והן לשלטונות האמריקאים — כי מיכה לב מכר את חלקו בשתי האוניות, וכי אין לו עוד כל קשר איתן. להוכחת דיבריהם הציגו אנשי משרד התחבורה מיסמך רישוי מי, מעורר-דין בוואדוץ, ד"ר רופרט ריטר, שם היו רשומות האוניות, המוכיח כי לב מכר את חלקו בשותפות לחברה בשם אילמי, שנרשמה בנסיכות ליכטנשטיין. שותפיה לאוניות של מיכה לב, רבי-חובל היווני ואסילי פרצינס, שעל שם אשתו ואלנטינה אף נקראת אחת מהן, המשיך להתעקש בשיחות שערך, ובעדות בפני משרד התחבורה ובית-הדין הפשט, כי לב עדיין בעל בר-49 אחוז משתי האוניות. לב עצמו הכחיש, עוד קודם שנמכרו האוניות, כי הן היו שייכות לו. הבעלות עם כתב העולם הזה, טען לב: "הבעלות שלי היא פיקטיבית, אני הייתי רק שם מאחרי בעליהן אמריקאי, שאת זהותו אני לא מוכן לגלות".

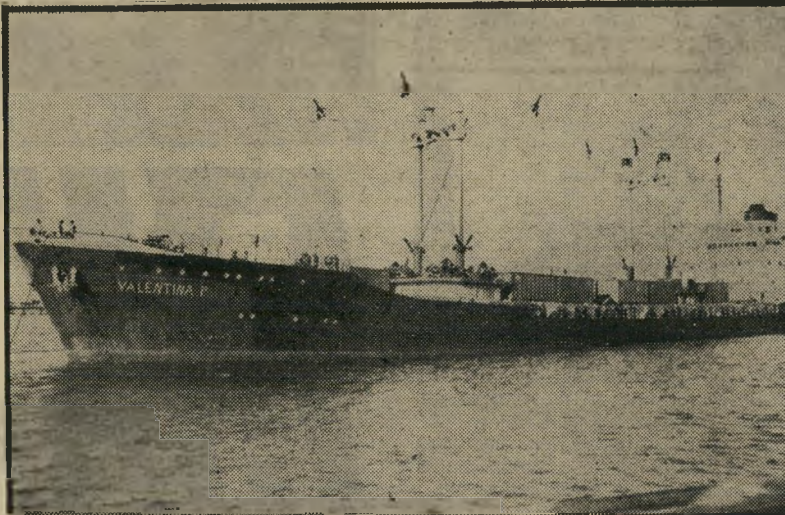
אולם כאשר נדרש אשל, במיסמך רישמי, להודיע מי חתם מטעם מיש"רדו על אישור החכירה לוואלנטינה פי, הוא נאלץ להודות (ראה גלופה): "אישור החכירה לאונייה ואלנטינה פי הוצא על ידי רבי-חובל מיכה לב ביום 17.8.1973".

כימעט-תקרית בינלאומית

מרות שלב, מתוך נימוקים אישיים וכספיים פרטיים שלו הכשיל חמורות את משרד התחבורה, שבו הוא עובד, ור כימעט גרם תקרית בינלאומית, הוא ממשיך עדיין לקבל יבוי מלא מאשל, ולעבוד באגף-הספנות והנמלים.

יש שיש להם חופשה עצומה, או שהם מטומטמים עד-להחריד. זו היתה תגובתו של אחד מחברי-הכנסת, כאשר נודע כי אוניית המיבחן אשר עברה את התעלה לפני כשישה שבועות, היתה האונייה היוונית אולימפוס.

אולימפוס לא היתה הראשונה שצריכה היתה לשמש כאוניית-המיבחן במעבר ב-תעלת סואץ אחרי הסכסוך-הפרדה עם מצרים. הראשונה היתה אוניית יוונית אחרת, בשם ואלנטינה פי, אולם בעת שהייתה בראשית דרכה, נמצאה בלביים, בדרכה לפורט-סעיד, היא קיבלה הוראה בהולה מחיפה לשנות כיוון ולשוב לישראל. הניחושים סביב ביטול מסע אוניית המיבחן הפכו שיתת היום, רק מאוחר יותר התגלה (העולם הזה 1987), כי האונייה

אוניית המיבחן הראשונה, "ולנטינה פי" שתי חברות

"נארבי" היא

"אולימפוס"

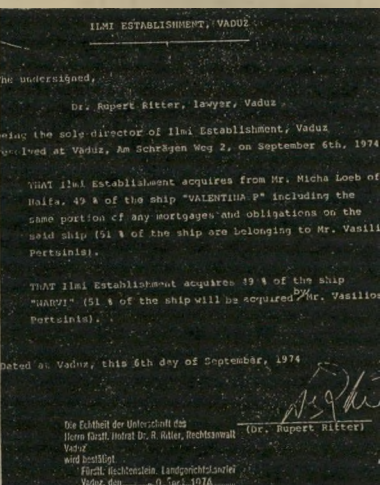
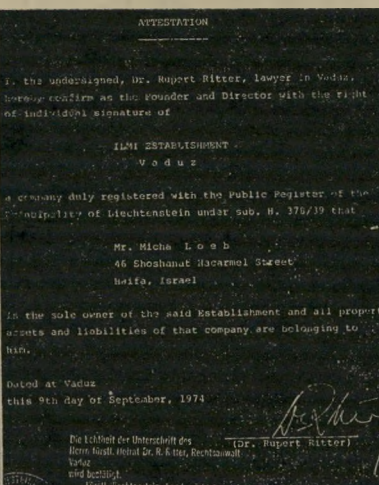
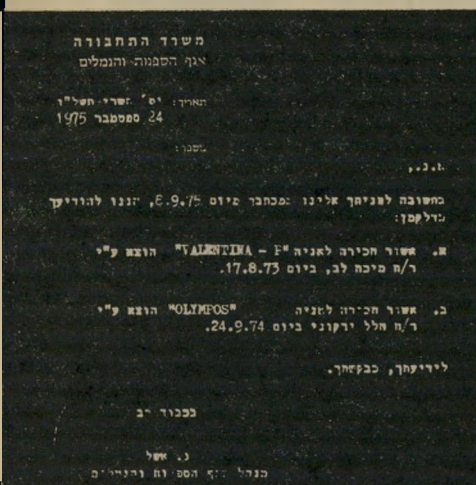
אילו טרחה השילטונות הישראליים לחקור, מי עומד מאחרי חברת אילמי המיסתורית, בעיקר לאור העובדה שהם ניכרו כה קשה עם רבי-חובל מיכה לב בפרשת ואלנטינה פי, היו מגלים עובדה מדהימה: הבעלים היחידים של חברת אילמי הוא אותו מיכה לב, מחיפה, ישראל. עורך-הדין, נאמנו של לב, אינו מכחיש

עוכבה משום שהיתה, בחלקה, בבעלות ישראלית. היה זה דווקא הסייאי-אי האמר יקאי שגילה, כי עובד משרד התחבורה הישראלי, רבי-חובל מיכה לב, הוא בעליהם הרשום של 49 אחוז מהוואלנטינה פי. עליפי הסכסוך-הפרדה בין ישראל למצרים, תורשה ישראל להעביר מיטענים ישראליים או מיטענים לא הסכימו בשום פנים סואץ. המצרים לא הסכימו בשום פנים ואופן למעבר ספינות ישראליות.

הנוק שגרגם ליחסים בין ארצות-הברית לישראל בעיקבות הגילוי דאז, עלול היה להיות מכריע, לולא שוכנעו האמריקאים באמת הפשוטה: הממונים על מישלוח האונייה לא ידעו כלל כי היא שייכת לישראל, ולא היה כל ניסיון מכון לרמות את ווינגטון או את המצרים. מיכה לב, רבי-חובל בן 36 המתגורר בחיפה, לא טרח להודיע כלל לבעידו, משרד התחבורה, על שותפותו באונייה.

האחראי הרישמי על המחדל, שכמעט גרם אסון, היה כמובן שר התחבורה, גד יעקובי. בעיקבות חילופי-דברים חריפים בינו לבין ראש-המשלה, יצחק רבין, העלה יעקובי את הטענה שסתמה את פיו של רבין: "כל מיבצע אוניית המיבחן הופקע ממני, והוטל על מזכירי הצבאי של רבין, תת-אלוף אפרים פורן.

האחראי מטעם משרד התחבורה על המיבצע, מנהל אגף-הספנות והנמלים ב-משרד התחבורה רבי-חובל נימרוד ("ני-מיק"), אשל, הכחיש כי ידע על בעלותו של לב, עוררו באגף, על הוואלנטינה

מיסמך ב' הצהרה, אני, ה' חתום מטה, ד"ר רופרט ריטר, עורך-דין בוואדוץ, מאשר בזה כמיסד ומנהל בעל זכות-חתימה בלב-עדי על חברת אילמי מוואדוץ, שהחברה נרשמה כהלכה אצל הרשם הציבורי ה' עירוני בליכטנשטיין, ושמה מיכה לב מ' רחוב שונטת הכרמל 46 בחיפה, הוא ה' בעלים היחידים של החברה הנ"ל, והרכוש וההתחייבויות של החברה הזו שייכים לו.

מיסמך א' החתום מטה, ד"ר רופרט ריטר, עורך-דין בוואדוץ, בתוקף היותו ה' מנהל היחיד של חברת אילמי ואדוץ, שנוסדה בוואדוץ ב-6 בספטמבר 1974 (מצהיר כ:), חברת אילמי רכשה ממר מיכה לב מחיפה 49% מהאונייה ולנטינה פי... (51% מהאונייה שייכים לואסילי פר' צינס). (אני מצהיר כ: חברת אילמי רכשה 49% מנארבי (51% נרכשו ע"י פרצינס)

מיסמך ג' למרות טענתו של מנהל אגף הספנות והנמלים במשרד התחבורה, רבי-חובל נימרוד, כי אין כל קשר בין רבי-חובל מיכה לב לבין בעלי-האוניות מיכה לב, התגלה במיסמך זה, החתום על ידי אשל עצמו, כי לב היה רבי-חובל משרד התחבורה שחתם על אישור ה' חכירה לוואלנטינה פי, שהיתה בעצם ב' בעלותו הפרטית של מיכה לב עצמו.